

Základní informace o Běloruské republice

Běloruská republika

Рэспубліка Беларусь (Respublika Belarus)

Республика Беларусь (Respublika Belarus)

vlajka

znak

Geografie

Hlavní město:	Minsk		
Rozloha:	207 600	km ²	(84. na světě)
	z toho zanedbatelné % vodní plochy		
Nejvyšší bod:	Dzjaržynskaja hara (345 m n. m.)		
Časové pásmo:	+2		
Poloha:	54° 0' s. š., 29° 0' v. d.		

Obyvatelstvo

Počet obyvatel:	9 685 768 (78. na světě)
Hustota zalidnění:	46,9 ob. / km ² (142. na světě)

HDI:	▲ 0,793 (vysoký) (50. na světě, 2012)
Jazyk:	běloruština, ruština
Národnostní složení	Bělorusové (81,2 %), Rusové (11,4 %), Poláci (3,9 %), Ukrajinci (2,4 %), ostatní (1,1 %) ^[1]
Náboženství	pravoslavní (60 %), uniaté (15 %), římsští katolíci (8 %)
Státní útvar	
Státní zřízení	prezidentská republika
Vznik	25. srpna 1991 (postupný rozpad SSSR)
Prezident	Alexandr Lukašenko
Předseda vlády	Michail Mjasnikovič
Měna	Běloruský rubl (BYR)
HDP/obyv. (PPP)	15 592 ^[2] USD (66. na světě, 2012)
Giniho koeficient	29,7 (2002)
Mezinárodní identifikace	
ISO 3166-1	112 BLR BY
MPZ	BY
Telefonní předvolba	375
Národní TLD	.by

Bělorusko, oficiálním názvem **Běloruská republika** je vnitrozemský stát ve východní Evropě. Hraničí s Polskem (407 km), s Litvou (660 km) a Lotyšskem (167 km) na západě, Ruskem (900 km) na severu a východě a Ukrajinou (975 km) na jihu. Hlavním městem je Minsk.

Země má necelých 10 milionů obyvatel, z nichž většinu tvoří Bělorusové, nejpoužívanějším jazykem je však v současnosti ruština, která má stejně jako běloruština úřední status.

Bělorusko je nezávislé od roku 1991, kdy se stalo jednou z nástupnických republik Sovětského svazu. Je zakládajícím členem Společenství nezávislých států a zahraničně-politicky je silně orientováno na Rusko, s nímž roku 1997 vstoupilo do svazu. Od roku 1994

je prezidentem země Alexandr Lukašenko, který je západními zeměmi kritizován za nedemokratické postupy a potlačování opozice. Bělorusko je jediný stát v Evropě, který v praxi vykonává trest smrti.

Dějiny

Příchod slovanských kmenů na území dnešního Běloruska se datuje do prvního století našeho letopočtu. Na tomto území se usadily tři slovanské kmenové svazy: Kriviči, Dregoviči a Radimiči. První zmínky o běloruských knížectvích však pochází až z 9. století. Konkrétně jde o Polocké knížectví, jeden ze tří hlavních celků Kyjevské Rusi; později vznikly i další mocné útvary: Turovské, Grodecké a Novogrodecké knížectví. Kolem roku 992 dorazilo do běloruských zemí křesťanství (misionáři vyslaní z kyjevského centra Vladimírem I. Svatým). Po zániku Kyjevské Rusi (definitivně 1240) pod náporom Mongolů začala do mocensky rozdrobeného prostoru pronikat litevská knížata. Území tzv. Černé Rusi (okolí Novogroduku) si podřídil už kníže, později král Mindaugas v polovině 13. století, po r. 1316 (nástup Gediminase) už litevští panovníci systematicky připojovali jednotlivé běloruské a ukrajinské země ke svému soustátí. Také vzrůstající tlak německých vojsk (Řád německých rytířů a Řád mečových rytířů) a nájezdy Tatarů/Mongolů přispěl k zformování litevsko-(bělo)ruské jednoty. Bílá Rus tvořila podstatnou část Velikého knížectví litevského (VKL). Hlavním městem byl zpočátku Novogrodek, od roku 1323 pak Vilnius (Vilno). Zlatá éra tohoto státního útvaru nastala zejména za vlády Vitolda Velikého. (Symboly tohoto státního celku, znak zvaný pahonja a bílo-červeno-bílá vlajka, jsou dnes v Bělorusku zakázány.)

V rámci Rzeczpospolité (raný novověk)

Útoky moskevských vojsk na východní hranice země na konci 15. století si vynutily centralizaci státu a zvýšení finančních výdajů na vojsko. Na začátku 16. století, ztratila slábnoucí Litva východní část Bílé Rusi včetně města Smolenska (1514). V roce 1569 se Litva a sousední Polsko, do té doby spojené pouze osobou panovníka, sjednotily ve federativní stát nazvaný Republika obou národů. Pro Litvu a Bílou Rus to znamenalo ztrátu některých území na jihu (dnes Ukrajina) a podřícení se svrchovanosti polského království, také částečnou polonizaci (především šlechty a kléru) a katolizaci, ovšem díky sjednocení bylo možné až do poloviny 17. století vzdorovat tlaku Ruského carství. V průběhu svého vývoje byla běloruština silně ovlivněna polštinou.

V letech 1772–1795 se dělením Polska země postupně stala součástí Ruského impéria. Běloruština byla následně zakázána a byla povolena pouze pravoslavná církev. V letech 1830/31 pak propuklo v Polsku (tzv. Kongresovce), na Litvě a Bílé Rusi protiruské povstání, které ale bylo tvrdě potlačeno. Roku 1839 byla zahájena silná rusifikace. Koncem 19. století a začátkem 20. století zesílilo národní hnutí, které usilovalo o samosprávu a opětovné zavedení běloruštiny.

Ve 20. století

Po zhroutilí carského Ruska se v prosinci 1917 konal Všeběloruský sjezd, na kterém byla zvolena vláda Běloruska. Toto jednání však bylo přerušeno Rudou armádou, která následně v březnu 1918 musela ustoupit německé armádě. Političtí představitelé museli uprchnout do zahraničí. Politického zmatku využila bolševická strana, která vyhrála volby a 25. března 1918 vyhlásila Běloruskou lidovou republiku. Rudá armáda opět dorazila do Minsku a bolševici 1. ledna 1919 vyhlásili Běloruskou sovětskou socialistickou republiku. Po sovětsko-polské válce v roce 1921 připadla její západní část – tzv. *Kresy* (přibližně třetina území včetně Grodna a Brestu Litevského) Polsku, zbývající část včetně Minsku pak zůstala Běloruské SSR v rámci Sovětského svazu.

V září 1939 Polsko bylo přepadeno Sovětským svazem; polská část Běloruska byla následně připojena k Běloruské SSR a byla zde zahájena kolektivizace. Druhá světová válka způsobila Bělorusku obrovské škody a ztrátu 2,2 miliónu lidských životů, což byla celá čtvrtina předválečné populace (okupační německá moc tu jako odpověď na velmi silné partyzánské hnutí uplatňovala taktiku spálené země).

V roce 1945 byla ustanovena současná polsko-sovětská hranice, která nově probíhala asi o 200 km západněji někdejší polským vnitrozemím; většina lidí polské národnosti na získaných západních územích Běloruské SSR byla nuceně repatriována do Polska. Po válce byla poskytnuta Běloruské SSR centrálně řízená hospodářská pomoc, která významně pomohla k obnově ekonomiky. V 50. letech byla Běloruská SSR dosídlována Rusy a v menší míře také dalšími národy Sovětského svazu; současně opět zesílila rusifikace. V roce 1986 bylo Bělorusko postiženo černobylskou jadernou havárií.

Nezávislost

Dne 27. června 1990 vyhlásilo Bělorusko svou svrchovanost a v procesu rozpadu SSSR nakonec dne 25. srpna 1991 i plnou samostatnost. V současnosti Bělorusku vládne prezident Alexandr Lukašenko, který zvítězil ve volbách v roce 1994 a od té doby posílil svou pozici. V prezidentských volbách v roce 2006 mu byli protikandidáty společný kandidát běloruské opozice Aljaksandar Milinkevič, Sjarhej Hajdukevič a další nezávislý kandidát opozice Aljaksandar Kazulin. V roce 2010 se konaly další prezidentské volby, ve kterých získali Lukašenkovi protikandidáti zisk v hodnotě jednotek procent. Opozice označila volby za zmanipulované, následovaly pokojné demonstrace, které režim tvrdě rozehnal a hlavní představitele (včetně několika prezidentských protikandidátů) uvěznil.

Geografie

Poloha

Bělorusko se rozkládá v nížinné oblasti v západní části Východoevropské roviny s nevelkými výškovými rozdíly. Nejvyšším bodem země je se svými 345 m vrch Dzjaržynskaja hara západně od Minsku.

Vodstvo

Bělorusko leží na hranici povodí několika velkých evropských řek a současně na rozvodí Černého a Baltského moře. Celková délka řek (delších než 5 km) je 51 000 km. Hustota říční sítě je 0,2 až 0,28 km/km². Nejvýznamnější řeky jsou Dněpr (s přítoky Pripjať, Sož a Berezina), Západní Dvina, Němen (s přítokem Vilija) a na severovýchodě horní tok řeky Lovati (povodí Něvy). Zdroj řek je smíšený s převahou dešťového a sněhového. Pro všechny řeky jsou charakteristické vysoké stavy na jaře, v povodí Západní Dviny a Němenu i v zimě. Řeky se využívají pro lodní dopravu, splavování dřeva a v menší míře i jako zdroj energie. Mnohé řeky přijímají vodu z vysoušených bažin a mokřin, které jsou pro Bělorusko charakteristické. Splavné jsou Dněpr, Berezina a Němen. Po Pripjati lodě proplouvají do řeky Západní Bug přes Dněpro-bužský kanál.

Bělorusko má přes 11.000 jezer. Běloruská jezera jsou pozůstatkem po ustupujícím ledovci na konci poslední doby ledové. Nejvýznamnější hluboká jezera ledovcového původu rozmanitých tvarů pobřeží jsou charakteristické pro sever republiky. Největší z nich jsou jezero Narač (79,6 km²) a Asvějské jezero (52,8 km²). Ve středu Běloruska jsou jezera mělká a zarůstající, převážně říčního a krasovo-sufozního původu. Na jihu v Polesí je mnoho mělkých jezer uprostřed bažin, z nichž nejvýznamnější jsou Červené (43,6 km²) a

Vyhanavské (26 km²). Nejhlubší jezera jsou Dlouhé (52,8 m), Riču (51,9 m) a Hiňkava (43,3 m).

Klima

Klimatické podmínky v Bělorusku mají oproti střední Evropě výrazněji kontinentální charakter, s chladnější zimou. Průměrné lednové teploty se pohybují od -5,1 na západě do -7,5 °C na východě, v červenci je pak po celé zemi průměrná teplota kolem 18 °C. Průměrné roční srážky jsou 550–650 mm. Většina z nich připadá na jaro a léto. Vlhkost podnebí je důsledkem vlivu atlantského proudění a blízkosti Baltského moře.

Flóra a fauna

Země má nadprůměrné zalesnění, zhruba jedna třetina státu jsou lesy. Na severu převažuje smrk, borovice, jedle, bříza, na jihu pak dub, buk a jilm. Jehličnany jsou silně zastoupeny v Polesí.

Fauna se zde podstatně neliší od střeoevropské. Běloruské lesy jsou mimořádně bohaté na živočišné druhy. Vyskytuje se zde los, rys, medvěd hnědý, méně často pak vlk. V polsko-běloruském národním parku Bělověžský prales lze pak spatřit zubry.

Obyvatelstv

10 největších měst Běloruska

Minsk	1 814 000
Homel	484 500
Mohylev	370 600
Vitebsk	346 200
Grodno	325 800
Brest	314 800
Babrujsk	218 400
Baranoviči	168 300
Borisov	149 800
Pinsk	130 400

Přestože v důsledku stalinské národnostní politiky přišlo do země mnoho Rusů a naopak mnoho Bělorusů bylo přesídleno zejména do Kazachstánu, tvoří Bělorusové 81,2 % obyvatel země. Největší menšinou jsou Rusové s 11,4 %, následováni Poláky (3,9 %), Ukrajinci

(2,4 %) a Židy. Ostatní národnostní menšiny se dělí o zbývající 1 %: patří sem Lotyšši, Litevci, Romové, Arméni a další.

Jazyková situace

Oficiálními jazyky státu jsou běloruština a ruština. Již v dobách carského Ruska byla však běloruština vystavena útlaku ve prospěch ruštiny. Současná běloruská vláda v tomto trendu pokračuje. Výsledkem je rusifikace Běloruska, tj. stav, kdy v běžné praxi a často i ve školství je užívána ruština, případně tzv. trasjanka (směs obou jazyků, obdoba suržyku na Ukrajině), zatímco spisovná běloruština, zvláště ve své předreformní podobě z 20. let 20. století (tzv. taraškevica), je znakem spíše národně orientované inteligence.

Náboženství

Zhruba 60 % věřících obyvatel se hlásí k pravoslaví, 15 % k uniatům a 8 % ke katolictví (především příslušníci polské menšiny). Zbývající procenta představují protestanti, židé a muslimové a dalších 20 církví. Početná část obyvatel je bez vyznání.

Původně (až do 16. století) byla drtivá většina obyvatelstva Bílé Rusi pravoslavná, ale postupem času sílily přestupy (hlavně šlechticů) k protestantským církvím a ke katolicismu. Vývoj vyústil ve vyhlášení brestlitevské unie roku 1596, čímž vznikla řeckokatolická církev (a pravoslaví bylo zároveň postaveno mimo zákon). Hrubé snahy o její všeobecné prosazení vyvolaly ohromný odpor (např. povstání ve Vitebsku) pravoslavného obyvatelstva i většiny duchovenstva, takže nakonec muselo být roku 1635 pravoslaví opět oficiálně povoleno. Přestože běloruský lid a nižší šlechta vnímali řecké katolictví jako vnučovanou víru, získávalo postupně v dalších staletích své stoupence i v těchto vrstvách a v 19. století začalo být uniatství chápáno a vyzdvižováno jako charakteristický rys běloruského národa. V důsledku vnučovaného – pro změnu – pravoslaví ze strany carské moci, však uniaté nezískali tak silné pozice jako na Malé Rusi/Ukrajně.

Původně početná komunita běloruských židů byla zdecimována za 2. světové války, zbytek po rozpadu SSSR odešel do Izraele. Z původně sedmisettisícové komunity tak zbývá zhruba 10 000 Židů.

Ekonomika Běloruska.

Bělorusko je průmyslově-zemědělský stát se vzrůstající hospodářsko-politickou izolací. Hlavní průmyslová odvětví jsou strojírenství, těžba a zpracování draselných solí, papírenský, textilní, potravinářský a chemický průmysl. V zemědělství převažuje živočišná výroba zejména chov prasat, skotu, koní a drůbeže nad výrobou rostlinnou. Pěstují se brambory, ječmen, žito, cukrová řepa a len. HDP na obyvatele za rok je 11600 USD (2009). Převažuje tepelná energetika.

Po rozpadu SSSR si Lukašenkův režim zachoval kontrolu nad ekonomikou a uplatňuje politiku "tržního socialismu," kde stát má velkou kontrolu nad cenami a měnovou politikou; státní sektor je též velký. To sice zabránilo rozsáhlému rozkrádání a tunelování jako v ostatních postsovětských republikách, na druhou stranu ale tyto zásahy do ekonomiky ji destabilizují a poškozují.

V roce 2011 bylo Bělorusko zasaženo krizí, která byla především způsobena zvýšením platů zaměstnanců státních podniků o 40% na 500\$ před prezidentskými volbami v roce 2010. Další příčiny byly silná státní kontrola nad hospodářstvím, úroková míra nižší než inflace a deficit státního rozpočtu.¹

Cestovní ruch

Přestože Bělorusko není příliš turisticky atraktivní zemí (což je však z velké části způsobeno minimální propagací a omezenými podmínkami pro rozvoj turistického ruchu), lze najít místa, která za pozornost určitě stojí. Hlavní město Minsk bylo bohužel za 2. světové války zničeno a jen nepatrná část se dočkala obnovy, takže se zde zachovalo jen málo ze staré architektury. Nejstarší budovy pocházejí ze 17. století (katedrála, bernardinský klášter). Pozornost návštěvníka by mohlo upoutat především Trojické předměstí na severozápadním okraji centra. Jinak je běloruská metropole skvělou ukázkou sovětského funkcionalistického stavebního stylu a urbanismu: velké funkcionalistické budovy, rozsáhlé parky a široké prospekty jsou typickým obrazem Minska, vytvořeným v poválečných desetiletích. Minsk je také kulturním centrem Běloruska: najdeme zde osm muzeí a šest divadel včetně opery.

Z dalších historicky či kulturně zajímavějších měst lze jmenovat Grodno (zachovaná část historické zástavby), Vitebsk, který je rodištěm Marka Chagalla, či Polock bohatý na sakrální památky. Zajímavou a přitažlivou krajinou je Polesí na jihu Běloruska. Jde o zalesněnou nížinu podél řeky Pripjat', jejíž jižní část leží již na Ukrajině. Řeka se zde pohybuje s téměř nulovým spádem, což způsobilo vytváření obrovských mokřin podél Pripjati a jejich přítoků. Národní park Bělověžský prales na hranici s Polskem také stojí za zhlédnutí.

Česko-běloruské vztahy od dob nejstarších až po současnost

První kontakty mezi oběma zeměmi lze sledovat již od druhé poloviny 13. století. Nejednalo se však o vztahy česko-běloruské, ale přesněji česko-litevské. Dnešní Bělorusko totiž teritoriálně tvořilo podstatnou část Velikého knížectví litevského.

Prvními zprostředkovateli vztahů mezi Bílou Rusí a Českými zeměmi byli obchodníci a misionáři. Českým panovníkem, který jako první obrátil svůj zrak na dnešní Bělorusko, byl v polovině 13. století Přemysl Otakar II. Svoji pozornost na Bělorusko obraceli i mnozí další čeští panovníci. K nejaktivnějším z nich patřil Jan Lucemburský, později také Zikmund Lucemburský.

K většímu propojení vzájemných vztahů došlo za vlády Jagellonců, jejichž dynastie pocházela z Litvy. Na přelomu 14. a 15. století se na dvoře polsko-litevského vládce Jagella nacházelo relativně hodně Čechů. Vyvrcholením aktivity v těchto vztazích bylo v roce 1397 založení koleje pro litevské studenty na pražské Karlově univerzitě.

České oddíly Jana Sokola z Lamberka se v roce 1410 zúčastnili v rámci polsko-litevského vojska památné bitvy proti Řádu německých rytířů u Grunwaldu. Bitvy se měl mj. zúčastnit také budoucí, nikým neporažený vojevůdce Jan Žižka z Trocnova. K dalšímu prohloubení vztahů došlo právě v době husitské. Husitská pravice nabídla litevskému knížeti Vitoldovi roku 1420 českou korunu, kterou nepřijal, avšak roku 1422 vyslal do Prahy jako zástupce svého synovce Zikmunda Korybuta, který se stal zemským správcem Čech v letech 1422-27.

Od poloviny 15. století se dynastie Jagellonců, která v té době vládla v Polském království a Litevském velkoknížectví, dostává také na český a uherský trůn. Vladislav (II.) Jagellonský byl první Jagellonec, který se chopil panování na českém trůnu (1471-1516). Po něm pak i jeho syn Ludvík.

Okolo roku 1517 dorazil do Prahy nejvzdělanější rodák z Bílé Rusi - František Skaryna. Ten v tiskárně na Starém Městě pražském mezi lety 1517-1519 vytiskl 23 knih Starého zákona,

kteřé pak přeložil do staré běloruřtiny. Tento počin staví běloruřtinu mezi nejstarří jazyky ve východoevropském prostoru, do nichž byla Bible přeložena. V 16. století byla běloruřtina oficiálním jazykem Litevského velkoknížectví.

Od konce 16. až do začátku 20. století byly styky mezi českými a běloruským zeměmi minimální. Bylo to ovlivněno vnitropolitickým vývojem obou zemí. První spolupřáci s polskými a litevskými protestanty se snažil navázat Jan Ámos Komenský. Do těchto zemí chtěl vyslat učitele a kazatele z Jednoty bratrské. Jeho snahám se dostalo úspěchu a bylo mu nabídnuto knížetem Stanislavem Albrechtem Radzvillem, aby šel reformovat školství do Litvy. J. A. Komenský za sebe poslal spolupracovníka, kazatele Adama Hartmanna.

Nepatrné náznaky vztahů mezi Českými zeměmi a Bílou Rusí můžeme vysledovat během Sedmileté války a také během válek napoleonských, kdy na českém území působil 5. vitebský hulánský pluk.

Od druhé poloviny 19. století se z Čech a Moravy vystěhovalo mnoho obyvatel do Minské gubernie. První zmínka o tom je z roku 1855, kdy se několik rodin přestěhovalo do vesnice Holovčice v dnešním Narovljanském okrese. Nejpočetnější zastoupení však Čeři měli a patrně ještě mají v dnešní Gomelské oblasti v okolí měst Řečice a Mozyř.

Záznamy o prvních běloruských politických emigrantech pochází z roku 1905, kdy jim azyl poskytl ještě Rakousko-Uhersko. V téže roce vznikla na území Čech první běloruská organizace Tábor. V průběhu první světové války byly na Českém území zříceny zajatecké tábory, kde byli drženi také zajatci běloruského původu. Vojáci českého a moravského původu zase bojovali na území dnešního Běloruska. V roce 1917 byl v Bobrujsku krátkodobě rozmístěn čs. náhradní prapor. Po vzniku Československa v roce 1918 došlo ke vzniku Běloruské národní rady (BNR). Běloruřtí politici se domnívali, že by se Československo mohlo stát zprostředkovatelem a ochráncem jejich zájmů. Svědčí o tom korespondence a následná schůzka T. G. Masaryka a Antona Łuckieviče. Přestože se k tomu Masaryk stavěl negativně, byla v Praze mezi českolovenskou vládou a BNR v roce 1921 uzavřena dohoda, díky které byly poskytnuty vysokoškolská stipendia běloruským studentům. V začátku téhož roku se v Praze konal Všeběloruský sjezd, který měl velký vliv na myšlenku o běloruské samostatnosti. Z Prahy se až do počátku druhé světové války stalo středisko běloruského demokratického exilu. K oslabení aktivit došlo poté, co Československo uznalo Sovětský svaz, a tím i Běloruskou sovětskou socialistickou republiku.

Za druhé světové války čeští vojáci (vyjma několika desítek partyzánů české národnosti) na území Běloruska nepůsobili. Tragickým momentem v historii obou zemí je vyvraždění nejméně pět tisíc českých židů v Baranovičích a koncentračním táboře Malý Trascianiec mezi 14. červencem a 22. začím 1942. V listopadu 1945 předala českolovenská vláda sovětské straně tzv. *Běloruský historický archiv*, který v Praze vybudoval za *První republiky* dr. Tamaš Hryb.

Od února 1948 až do rozpadu Sovětského svazu byly otázky vzájemné spolupřáce řešeny na základě bilaterálních vztahů mezi ČSSR a SSSR, ale také na úrovni Československé socialistické republiky a Běloruské socialistické republiky, která byla součástí Sovětského svazu.

Rozpadem SSSR, který byl mj. podepsán v Bělověžském pralese na území Běloruska, a vznikem samostatného Běloruska v roce 1991 nastalo období vzájemně korektních vztahů, což se ovšem změnilo po roce 1994, kdy dochází mezi oběma zeměmi k rozdílným názorům v otázkách politických i lidsko-právních. Současné vztahy se tak rozvíjí především v oblasti ekonomické.

Bilaterální vztahy v hospodářské oblasti - Smíšená komise a její pracovní skupiny

Na základě mezivládní **Dohody mezi vládou České republiky a vládou Běloruské republiky o hospodářské, průmyslové a vědeckotechnické spolupráci** ze dne 22. 1. 2009 byla zřízena **Česko-běloruská Smíšená komise pro hospodářskou, průmyslovou a vědeckotechnickou spolupráci** (dále *Komise*).

Komise zasedá na úrovni náměstků ministrů Ministerstva průmyslu a obchodu ČR a Ministerstva zahraničních věcí Běloruské republiky.

V rámci Komise zahájily svou činnost pracovní skupiny komise, konkrétně:

- **Pracovní skupina pro spolupráci v oblasti energetiky, ropného a plynárenského komplexu a paliv**, vedená na české straně ředitelem odboru plynárenství a kapalných paliv Ministerstva průmyslu a obchodu ČR.
- **Pracovní skupina pro spolupráci v oblasti strojírenství**, vedená na české straně vedoucím oddělení průmyslové politiky Ministerstva průmyslu a obchodu ČR.
- **Pracovní skupina pro spolupráci v oblasti dopravy** v gesci Ministerstva dopravy ČR.
- **Pracovní skupina v oblasti zemědělství**, v gesci Ministerstva zemědělství ČR.
- **Pracovní skupina pro vědecko-technickou a inovační spolupráci** v gesci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR.

Kromě pracovních skupin Komise regulérně zasedá také česko-běloruské **Smíšené komise pro automobilovou dopravu** v gesci Ministerstva dopravy ČR.

Zastupitelské úřady České republiky a Běloruska

Velvyslanectví České republiky v Bělorusku

Adresa: Muzychny zav. 1/2, 220030 Minsk

Telefon +375/17/2265244-6, sekretariát: 2265247 (přímý, nelze z něj přepojovat!)

Fax +375/17/2110137

Nouzová linka +375/44/ 701 9009

E-mail minsk@embassy.mzv.cz

Konzulární úsek consulate_minsk@mzv.cz

Ekonomický úsek Commerce_Minsk@mzv.cz

Web: www.mzv.cz/minsk

Vedoucí úřadu Ing. Milan EKERT

Funkce VZÚ

Diplomatická působnost diplomatická a konzulární pro Běloruskou republiku

Provozní hodiny úřadu pondělí - pátek 08.30 - 17.00

úřední hodiny KO pro veřejnost: pondělí - pátek 09.00 - 12.00, 14.00 - 16.00

Honorární konzulát v Brestu (Bělorusko)

Adresa: b-r Kosmonavtov 75/1, 224030 Brest

Telefon +375 162 220527

E-mail brest@honorary.mzv.cz

Vedoucí úřadu Uladzimir Aljakseevič MIKULIČ

Konzulární působnost Brestská oblast

Provozní hodiny úřadu úterý, čtvrtek 14.00 - 16.00 + kdykoliv po telefonické domluvě

Velvyslanectví Běloruska v České republice

Adresa: ul. Sádky 626, 171 00 Praha 7

Telefon 233 540 899

Fax 233 540 925

E-mail czech@mfa.gov.by

Web: www.czech.belembassy.org

Vedoucí úřadu J.E.p. Vasily MARKOVICH

Funkce Velvyslanec

Provozní hodiny úřadu 08.00 - 12.00 13.00 - 17.00 /Po-Pá/

Konzulární oddělení

ul. Sádky 626, 171 00 Praha 7

Telefon 233 541 011

Fax 233 540 925

Provozní hodiny úřadu 09.00 - 12.00 /Po, Út, St, Pá/

Obchodní a ekonomické oddělení

ul. Sádky 626, 171 00 Praha 7

Telefon 233 543 372

Fax 233 540 925